

ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-
ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ

НАПРЯМИ
ВДОСКОНАЛЕННЯ
МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ
СУЧАСНИХ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

3-4 листопада
2017

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЗАПОРІЗЬКА МІСЬКА РАДА
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ СУЧАСНИХ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ»**

3–4 листопада 2017 р.

м. Запоріжжя

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова оргкомітету

Озаренко В.М. – д.держ.упр., професор, ректор Класичного приватного університету.

Члени оргкомітету

Покаатаєв П.С. – д.держ.упр., доцент, перший проректор Класичного приватного університету;

Мерзляк А.В. – д.держ.упр., професор, директор Інституту управління Класичного приватного університету;

Білінська М.М. – д.держ.упр., професор, віце-президент Національної академії державного управління при Президентові України;

Мордвінов О.Г. – д.держ.упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та землеустрою Інституту управління Класичного приватного університету;

Націук І.М. – к.е.н., доцент, завідувач кафедри інформаційних технологій Інституту управління Класичного приватного університету;

Кравченко Т.А. – д.держ.упр., професор, професор кафедри публічного управління та землеустрою Інституту управління Класичного приватного університету;

Кіктенко О.В. – д.держ.упр., доцент, професор кафедри публічного управління та землеустрою Інституту управління Класичного приватного університету;

Лозинська Т.М. – д.держ.упр., професор, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування Полтавської державної аграрної академії;

Бобровська О.Ю. – д.держ.упр., професор, завідувач кафедри економіки та регіональної економічної політики Дніпропетровського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентові України;

Латинін М. А. – д.держ.упр., професор, завідувач кафедри економічної політики та менеджменту Харківського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентові України.

Н 27 **Напрями вдосконалення механізмів державного управління в умовах сучасних реформаційних процесів:** Матеріали всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Запоріжжя, 3–4 листопада 2017 р. – Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2017. – 104 с.

ISBN 978-966-916-417-9

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на всеукраїнську науково-практичну конференцію «Напрями вдосконалення механізмів державного управління в умовах сучасних реформаційних процесів», яка відбулася на базі Класичного приватного університету 3–4 листопада 2017 р.

УДК 351(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Нормативно-правові аспекти надання фінансової допомоги громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи Глушенко С. А.	6
М. Барзелей про генезу та проблеми бюрократичного державного управління у США Демченко Л. Д.	10
Центральні органи державної влади як суб'єкти реалізації державної релігійної політики у Другій Речі Посполитій (1918–1939 рр.) Копилова М. С.	13
Історичні аспекти захисту національних цінностей українського суспільства Ларін С. В.	16
Актуальні питання визначення сутності та змісту поняття «ідентичність» Мовчан П. П.	19
Принципи та підходи до розробки ефективної стратегії забезпечення політичної безпеки України Орел М. Г.	22
Молодіжний парламент як інноваційний агент політичної соціалізації молоді Савчук Л. С.	26

НАПРЯМ 2. МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Механізми формування зв'язків з громадськістю в органах судової влади Агафонова Н. О.	30
Державне управління майном та ресурсами у діяльності центральних органів виконавчої влади в Україні Базарко І. М.	33
Електронний уряд як політичний інструмент підвищення конкурентоспроможності країни Бондаренко П. Р.	35
Удосконалення державної політики у сфері стандартизації охорони здоров'я Коваленко О. О.	38
Модернізація системи пенсійного забезпечення в Україні як стратегічна мета реалізації національних інтересів Козак Т. М.	41

Стратегічні напрями реформування сфери житлово-комунальних послуг в Україні	
Куц Я. В.	44
Державне регулювання процесами енергомодернізації в контексті європейської інтеграції України	
Кушлик Р. О.	47
Публічно-приватне партнерство в контексті парадигми «New public management»	
Лізаковська С. В.	49
Рівень наукової розробленості теми використання земельних ресурсів та управління ними в умовах децентралізації вітчизняними вченими	
Малоокий В. А.	52
Особливості державного управління земельними ресурсами в Україні	
Медвецька Т. В.	56
Роль дослідження джерельної бази у вдосконаленні механізмів інформаційно-комунікаційного забезпечення виборчого процесу	
Михайлов М. О.	59
Особливості зарубіжного досвіду щодо парламентського контролю та аудиту в системі державного управління	
Рарова Д. Р.	63
Оцінка взаємозв'язку основних макроекономічних показників та інвестиційної політики в Україні	
Слюсарчук О. П.	67
Типології формування парламентських коаліцій в українському парламенті	
Турик М. В.	70
Державна цільова економічна програма розвитку легкового автомобілебудування на період до 2020 року: потенційна ефективність програмного документу в контексті реалізації регіоналістичного підходу	
Шевченко І. Ю.	73
НАПРЯМ 3. ДЕРЖАВНА СЛУЖБА	
Оцінювання професійної діяльності державних службовців у сфері освіти: мотиваційний аспект	
Весельська М. В.	77
Визначення професійних компетентностей лідерства в державному управлінні	
Сторожев Р. І.	79

Сучасні канали рекрутування політико-управлінської еліти в Україні Томашевська Т. В.....	82
---	----

НАПРЯМ 4. МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Про ефективність модернізації сфери містообслуговування Гарькавий І. Б., Ігнатенко О. С.....	85
Актуальні питання децентралізації системи публічної влади в Україні Дирів А. Б.....	88
Спроможні об'єднанні територіальні громади як запорука соціальної політики держави Робочий В. В.	90

НАПРЯМ 5. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Понятійно-термінологічний апарат дослідження державного управління у сфері біологічної безпеки Губар О. В.	95
Терористичні загрози та їх наслідки для України і світу Костенко В. О.	99
Особливості безпеки місцевої громади Лізаковські П.	102

ТЕРОРИСТИЧНІ ЗАГРОЗИ ТА ЇХ НАСЛІДКИ ДЛЯ УКРАЇНИ І СВІТУ

Костенко В. О.

*кандидат наук з державного управління,
підполковник служби цивільного захисту,
начальник чергової зміни оперативно-координаційного Управління
Державної служби України з надзвичайних ситуацій
у Кіровоградській області
м. Кропивницький, Україна*

Починаючи з 90-х років ХХ століття основним джерелом загрози міжнародній безпеці в усьому світі був і залишається міжнародний тероризм. Вже у ХХІ столітті тероризм став найнебезпечнішим і важкопрогнозованим глобальним викликом суспільству. На даний час Україну, як і більшість розвинених країн світу, хвилює проблема тероризму. Походження і суть тероризму має перш за все геополітичне підґрунтя. Серед країн СНД геополітичне становище України являється чи не найскладнішим, як у результаті підвищеного інтересу до неї з боку Росії, сусідніх країн-членів ЄС і НАТО, так і у зв'язку зі складною внутрішньополітичною та економічною ситуацією, вийти з якої власними силами Україна поки що неспроможна. Наближення ЄС і НАТО до кордонів України створило принципово нову геополітичну ситуацію, що вимагає від українського керівництва рішучих кроків у проведенні реформ, які стануть запорукою її майбутньої європейської інтеграції. Сучасні події на Сході України є прямим наслідком геополітики, а трагічні прояви тероризму є викликом для безпеки держави та потенційною загрозою для всього суспільства.

За даними щорічного «Глобального рейтингу тероризму 2016», оприлюдненого лондонським Інститутом економіки і миру, Українська держава найбільше потерпає від тероризму серед держав Європи. Україна у світовому рейтингу тероризму посідає 11-те місце і йде одразу за Іраком, Афганістаном, Нігерією, Пакистаном, Сирією, Єменом, Сомалі, Індією, Єгиптом і Лівією [1].

Нині для України найімовірнішими та найнебезпечнішими є виклики й потенційні загрози, спричинені міжнародно-державним тероризмом з боку Російської Федерації (РФ) [2]. З початком агресії з боку РФ проблема тероризму набуває в Україні особливо гострої актуальності. На підставі аналізу наданих Генеральною прокуратурою України статистичних даних, в Україні в 2013 році зареєстровано лише 10 терористичних злочинів, протягом 2014 року – 2088, а в січні-липні 2015 року – 1717. Динаміка зростання кількості вчинених терористичних злочинів не може не турбувати українське суспільство [3].

Атаки проти мирного населення є логічним продовженням підтримки, яку РФ надає групам, що вчиняють акти тероризму в Україні. Збиття літака рейсу МН – 17 за допомогою російської системи «Бук» не зупинило фінансування тероризму РФ. За постійної підтримки з боку РФ відбулася атака на автобус у Волновасі. Лише за два тижні потому був обстріляний Маріуполь, а Краматорськ – за декілька тижнів після цього. У Харкові мирне населення було залякане низкою вибухів [4].

Всі ці події не трапились випадково, це – наслідок підтримки РФ тероризму в Україні. Трансформація України та посилення зв'язків з ЄС стали причиною особливого роздратування Росії. РФ погрожувала знищити економіку України, запроваджуючи каральні односторонні торговельні обмеження, намагалася заморозити українців, припиняючи постачання газу протягом холодного зимового сезону, ставила під сумнів територіальну цілісність України. Ці політичні дії досягли небезпечних нових рівнів у 2014 році, коли РФ вирішила втрутитися в Україну із застосуванням військової сили; підтримувати незаконні угруповання, які здійснюють акти тероризму на українській землі; порушувати права мільйонів українських громадян, включаючи, для багатьох із них, право на життя [4].

Як наслідок, український народ піддається тривалій кампанії терору, культурного, духовного та фізичного знищення. Підтримувані РФ незаконні збройні формування збільшили кількість атак і посилили градус залякування мирного населення. В Авдіївці тільки протягом одного тижня моніторингова місія ОБСЄ підтвердила щонайменше 8 смертей мирних громадян та 30 випадків отримання ними поранень. В результаті невибіркового обстрілів місто зазнало значної руйнації жилих будівель та критичної інфраструктури, цивільне населення було залишене без електрики, водопостачання і навіть опалення під час суворих морозів. Протягом лише двох місяців з початку 2017 року кількість снарядів, які використовувались для обстрілів Авдіївки, оцінюється на рівні 15 000 одиниць [4].

Що стосується європейського континенту, то за 2 роки в Європі у 18 терактах загинули 443 людини. Британське видання «Daily Mail» опублікувало карту, на якій зображені вчинені на території Європи в 2014–2016 роках теракти. Як відзначає видання, в 2014 році в результаті нападу в Брюсселі загинули 4 людини, а вже у 2015 році кількість жертв збройних нападів по всьому континенту збільшилася до 267 осіб. З початку 2016 року в результаті терактів вже померли 172 людини. При цьому, за останні 2 роки більше всього людей в результаті терактів загинули у французькій столиці Парижі – 155, на другому місці в сумному рейтингу турецька Анкара – 102 жертви, на третьому – французька Ніцца з 84 загиблими [5].

Франція взагалі стала однією з головних жертв терору за останній час – крім Парижа і Ніцци від збройних нападів постраждали міста Маньянівіль (2 загиблих), Руан (1 загиблий) і Ліон (1 загиблий). У Туреччині крім Анкари здійснені атаки в Стамбулі (42 загиблих) та Діярбакирі (4 людини заги-

нули). Крім того, в Брюсселі за 2 роки в терактах загинули 39 осіб, а в німецькому Мюнхені в результаті недавньої атаки на торговий центр загинули 9 осіб. Також за вказаний проміжок часу жертвами терору стали боснійські Сараєво (2 загиблих) і Зворник (1 загиблий) і данський Копенгаген (2 людини) [6].

Стратегією зменшення ймовірності реалізації терористичних актів в українській державі має стати подальший розвиток системи забезпечення антитерористичної безпеки, вдосконалення правової бази, яка відповідала б стандартам провідних держав світу, посилення взаємодії між спеціальними органами, підвищення якості профпідготовки співробітників структур, що займаються проблемою тероризму, їх технічної оснащеності.

Література:

1. Україна посіла перше місце у Європі в Глобальному рейтингу тероризму. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://novynarnia.com/2016/11/17/ukrayina-posila-pershe-mistse-u-yevropi-v-globalnomu-indeksi-terorizmu/>.
2. Оцінювання та управління ризиками у сфері протидії транснаціональній організованій злочинності в Україні: кримінологічний моніторинг, тактичний аналіз та використання відкритих джерел / І. М. Гриненко, Д. М. Прокоф'єва-Янчиленко, Б. В. Сокрут. – К.: ВІТЕ, 2015. – 158 с.
3. За останні півтора року в Україні за тероризм засудили всього дев'ять осіб. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dt.ua/UKRAINE/za-ostanni-pivtora-roku-v-ukrayini-za-terorizm-zasudili-vsogo-dev-yat-cholovik-192342.html>.
4. Олена Зеркаль. Росія фінансує тероризм. Промова представника України в Міжнародному суді ООН в Гаазі. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://beztabu.net/tekst-promovi-predstavnika-ukrayini-v-mizhnarodnomu-sudi-onn-v-gaazi_n15535.
5. Аналітичний огляд стану техногенної та природної безпеки в Україні за 2015 рік. Загрози терористичного характеру. ДСНС України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.dsns.gov.ua/files/prognoz/report/2015/Glava_1.pdf.
6. За останні два роки в Європі жертвами 18 терористичних атак стали 443 людини. УНІАН: Британське видання Daily Mail: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unian.ua/world/1440918-karta-teroru-za-2-roki-v-evropi-v-18-teraktah-zaginuli-443-lyudini-daily-mail.html>.

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

«НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
В УМОВАХ СУЧАСНИХ
РЕФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ»

(м. Запоріжжя, 3–4 листопада 2017 р.)

Підписано до друку 07.11.2017 р. Формат 60х84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 6,05. Тираж 100. Замовлення № 1217-568.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавець – Класичний приватний університет
69002, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 70б.
Телефони/факс: (0612) 220-58-42, 63-99-73.
Свідоцтво Державного комітету інформаційної політики, телебачення
та радіомовлення України про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції
Серія ДК № 3321 від 25.11.2008 р.